

[Jette Pors]

ren: »... hvis man lokalt beslutter at opfatte afspændingsfagene som undervisning frem for aktivitet«. Hvis – sådan hørte jeg det. Jamen hvad så, hr. minister, hvis det ikke sker, hvad så med os midaldrende og de ældre og de rigtig gamle og nogle unge såmænd også? Kan de, der går til genoptræning under fritidsloven, anke andre steder end i kommunalbestyrelsen? Kan de blot tage til nabokommunen, eller hvilke muligheder har de, hvis ikke deres egen kommunalbestyrelse tilrettelægger det sådan, så de får de tilbud, der er nødvendige?

Meget af afspændingsundervisningen går jo netop på det forebyggende arbejde, og der er mange mennesker, der sparer sundhedssektoren for mange penge, fordi de selv yder en indsats til en rimelig penge, men det er jo trods alt ikke alle, og da specielt ikke pensionister, der har råd til at betale måske tre gange så meget.

Med hensyn til de psykisk handicappede og med hensyn til eksempelvis ordblinde, der har haft svært ved at følge med igennem skoleårene, som har fået det som et problem, som årene er gået, ved vi, at ved at de deltager i fritidsundervisningen på små hold, kommer de i gang i stedet for at gå psykisk i stykker. Vi ved, at mange psykisk uharmoniske mennesker fungerer bedre, når de bliver betragtet som elever under fritidsloven, frem for at de under det sociale netværk bliver betragtet som patienter.

Formanden:

Den røde stoplygte lyser.

Jette Pors (CD):

Undskyld, jeg må stoppe, jeg beklager. Men det går forhåbentlig videre i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Vedrørende produktionsskolerne vil jeg godt lige citere fra bemærkningerne til § 19. Der står følgende:

»Det har vist sig uhensigtsmæssigt at have en bestemmelse om obligatorisk deltagergodtgørelse til produktionsskoleelever, bl.a. af hensyn til de igangværende bestræbelser på en harmonisering af de forskellige støtteordninger for unge. I stedet foreslås det at give kulturministeren adgang til at fastsætte retningslinier for ydelse af deltagergodtgørelse til produktionsskoleelever.«

Jeg vil godt høre lidt mere om, hvad det er for ændringer, som regeringen foreslår på det punkt.

Jytte Andersen (S):

Det er såmænd ikke særlig vanskeligt tilgængeligt, hr. kulturminister, at finde ud af, at der skal spares 64 mio. kr. på motion og der skal spares 10 mio. kr. på at definere en række fag, kreativ keramik osv., som aktivitet i stedet for undervisning. Og det er heller ikke særlig vanskeligt at finde ud af, at der skal 17 mio. kr. ind ved brugerbetaling på specialundervisningen. Så det har såmænd ikke været særlig vanskeligt tilgængeligt for mig, og det er det, jeg har hæftet mig ved.

Jeg er nemlig helt enig med fru Jette Pors, jeg synes faktisk, at det er lidt uanstændigt, at vi vil prøve på den måde i forhold til en i virkeligheden meget lille gruppe både at kræve betaling for noget, der har været en sygdomsforebyggende foranstaltning, og måske samtidig presse dem over i idrætsforeningerne, hvor jeg ikke tror at de vil føle sig hjemme, ganske enkelt fordi de er vant til nogle mindre rammer. Så det er jeg ganske enig med fru Jette Pors i.

Det er rigtigt, som kulturministeren så fikst antydede, at vi er sådan skruet sammen i Socialdemokratiet, at man godt kan sidde i Kommunernes Landsforening, som jo grundlæggende er en interesseorganisation, og blive uenig med Socialdemokratiet. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at der er forskellige opfattelser i Socialdemokratiet og så den interesseorganisation, der hedder Kommunernes Landsforening, og den uenighed tager vi gerne. Vi forklarer også nogle gange vores formand fra Århus, hvad vi mener, og hvad vi synes han skal lægge vægt på i Kommunernes Landsforening. Så det har vi ikke nogen problemer med i øvrigt.

Jeg er ked af at skulle tage anden runde, men jeg har nogle problemer med, at jeg ikke fik afleveret nogle af mine synspunkter, som jeg i hvert fald selv synes er vigtige.

Det er synspunkter på folkeoplysningsudvalget og dets sammensætning. Det har været drøftet undervejs. Vi synes i Socialdemokratiet, at det er utrolig vigtigt, at vi får nogle lokale fora, hvor man både har kompetence og ansvar og indflydelse, og hvor man kan sikre forningsarbejdet og oplysningsarbejdet meget